

אחסידישע פארבריינגען

"התועדות איז די זאלץ און פעפער וואס גיט דעם ריכטיקן גוטן געשמאק אין דער ריכטיקער עבודה פון א חב"ד חסיד"

דבר העורך

רבים הם המתחבטים בשאלה מהי התועדות חסידית? מתי צריך להחליט? מה הם ההחלטות שצריך לקיימה? כמה אנשים צריך בשביל לקיימה? האם יוצאים ידי חובת התועדות בשמיעתה על ידי המדיה בלבד? מדוע גדלה מעלתה על מעלת מיכאל? מדוע מספרים בה רק סיפורי מעשיות ולא מתעמקים בנגלה דתורה? האם אפשר שתהיה התועדות חסידית בלי משקה? וכיצד מתקשרת התועדות חסידית עם הצורך בלימוד שולחן ערוך ונגלה דתורה?

כשהעמקתי בנושא זה קצת יותר גיליתי ים של מקורות בתורתו של הרבי בפרט, ובתורת החסידות בכלל, היורדים לעומקה ושרשה של התועדות חסידית ומפרטים בפרטי פרטים כיצד יש לערוך את ההתועדות, מפעם לפעם נהגתי לרשום לעצמי את המקורות כדי שלא אצטרך לחפשם בעתיד.

אך מפאת אהבת ישראל לא יכולתי לשמור אוצר בלום זה לעצמי, ולא לשתף אותו עם כלל עדת החסידים.

בברכה

מנחם מנדל אוירכמן - עכו

הנשמה של חסידות

"...סיפורה הרבנית מרת רבקה, אשת הוד כ"ק אדמו"ר מוהר"ש: שמעתי מכ"ק חותני - הוד כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" - בסעודת ליל חנוכה: סיפור חסידי הוא הנפש של חסידות; ניגון חסידי הוא הרוח של חסידות; התועדות חסידית היא הנשמה של חסידות; לימוד חסידות בעיון ותפילה בחסידות הם חיי יחידה של חסידות..."

(התמים חוברת ח עמודים ח-ט)

חצר מקדש החסידות

"מרגלא בפומייהו דעתיקאי – בנוסח זה היה רבי אברהם אבא מכנה את זקני החסידים – אשר התועדות חסידים הוא חצר מקדש החסידות אשר דרך בו ועל ידו נכנסים אל העזרות וממנו באים לקודש הקדשים".

(אוצר סיפור חב"ד ח"ד עמ' 42)

לידה של חסיד

"... א חסידישער פארבריינגען איז די לידה פון א חסיד. (תרגום חופשי: התועדות חסידית היא לידתו של חסיד).

(ספר השיחות תש"ז עמ' 87)

יסוד פנימי

"בא חסידי חב"ד בכלל, און בא תלמידי התמימים בעלי עבודה בחסידי חב"ד בפרט איז א חסידישער פארבריינגען א יסוד פנימי.

(תרגום חופשי: אצל חסידי חב"ד בכלל, ואצל תלמידי התמימים בעלי עבודה בחסידי חב"ד בפרט – התועדות חסידית היא יסוד פנימי).

(ספר השיחות תש"ט עמ' 295)

מקווה חסידי

ביי די רביים איז געווען זייער יקר א חסידותער פארבריינגען. דער מיטעלר רבי האט געזאגט – אין איינעם פון זיינע קורצע מאמרים – אז א חסידותער פארבריינגען איז די ד' דפנות פון דער רוחניותדיקער מקוה. מען מיינט ניט פארבייטן גיין אין מקוה, ניט נאר ווען מוז על פי גליא שבתורה, נאר אפילו מקוה טהרה. א חסידותער פארבריינגען, וואס מען רעדט דארטן און מען איז מבאר אפנימיותדיקן ווארט, מען זינגט א חסידותן פנימיותדיקן ניגון, און א ניגון וואס מען האט מיט אים געדאוונט – דאס איז צווי ענינים – א אויסגוס געוויין, ניט א געוויין פון צער נאר געגועי נפשדיקן געוויין, פון הרגש פנימיות עצם הנשמה, דאס איז די ד' דפנות פון א חסידותער מקוה...

(תרגום חופשי: אצל הרביים היה יקר מאוד התוועדות חסידית. אדמו"ר האמצעי אמר – באחד מהמאמרים הקצרים שלו - שהתוועדות חסידית היא הד' דפנות של המקוה הרוחני. אין הכוונה להחליף את ההליכה למקוה, לא רק כאשר חייבים על-פי גליא שבתורה, אלא אפילו מקוה טהרה. התוועדות חסידית, שמדברים שם ומבארים ווארט פנימי, מנגנים ניגון חסידי פנימי, וניגון שעמו התפללו – אלו שני ענינים – בכי משתפך, לא בכי של צער אלא בכי של געגוע נפשי, של הרגשת פנימיות עצם הנשמה – זה הד' דפנות של מקוה חסידי...)

(ספר השיחות הת"ש עמ' 371)

מעיקרי החסידות לדבר בעניני עבודה

"...ובהתוועדות חבירים ריעים האהובים אשר תכלית הכוונה בזה הוא לבוא לידי עבודה מעסק החסידות (לבד מה שיש בזה ענין להוציא נגעי הלב הצפון וטמון לידע החסרון, ולהתעורר לתקן ואיך לתקן כו', וגם יש בזה מה שמחדדי זא"ז, מיא ראיבט אפ דיא ביינער (=מגרדים את העצם) מהחלודה שעליהם, שכ"ז במי שצריך תיקון אבל דיא זאך פון פארבריינגען הוא מעיקרי הענינים בעסק החסידות והי' לעולם אצל החסידים הגדולים, שע"פ הדרך הישר הוא לדבר בעניני עבודה שע"פ דרך החסידות והתעוררות הלב הן בשעת מעשה דנכנס יין יצא סוד, והן בהתעוררות עבודה בתפלה וכה"ג והו"ע גדולה שימושה כו'), יכול להיות שזהו תחבולת היצר לסבך בשאלה שאינו יודעים פתרונה, ובין כה אינו באים לאיזה פועל, הוא הפועל הטוב הנדרש מההתוועדות...".

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב ח"ב עמ')

תשנ"ו

מלח ופלפל שנותן 'געשמאק' בעבודה

"... חסידים בעלי עבודה בכל דור ודור מחבבים את ההתוועדות של אנ"ש, וחוזרים הסגנון הישן אשר דער חסידות חב"ד ניגון און די חסידות חב"ד התוועדות איז די זאלץ און פעפער וואס גיט דעם ריכטיקן גוטן געשמאק אין דער ריכטיקער עבודה פון א חב"ד חסיד".

(תרגום חופשי: חסידים בעלי עבודה בכל דור ודור מחבבים את ההתוועדות של אנ"ש, וחוזרים הסגנון הישן אשר הניגון החב"די וההתוועדות החב"דית הם המלח והפלפל שמעניקים את הטעם הטוב בעבודה הנכונה של חסיד חב"ד)

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר הרי"ץ ח"י עמ' ס-סא)